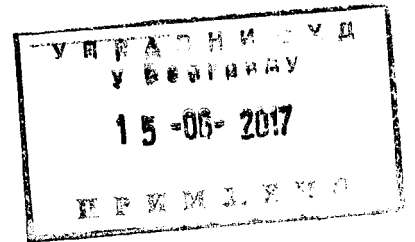


УПРАВНИ СУД СРБИЈЕ  
Немањина 9  
11000 Београд

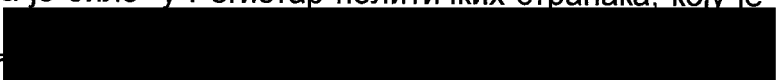
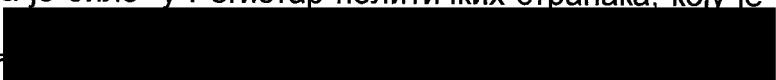


У Београду, 15.06.2017. године

ТУЖИЛАЦ:



ТУЖЕНИ: **Министарство државне управе и локалне самоуправе**, улица Бирчанинова 6, Београд

Коначним Решењем Министарства државне управе и локалне самоуправе од дана 28. априла 2017. године, број: 00-00-00017/2017-28, одбачена је пријава за упис политичке странке "Доста је било" у Регистар политичких странака, коју је као овлашћено лице поднео  благовремено, преко пуномоћника 


**ТУЖБУ**  
ради поништаја  
Решења Министарства државне управе и локалне самоуправе  
број: 00-00-00017/2017-28 од 28. априла 2017. године

Примерака:2  
Прилога:19  
и пуномоћје

Тужилац побија Решење у целини зато што:

- у поступку доношења побијаног решења није поступљено по правилима поступка,
- чињенично стање није потпуно и правилно утврђено и
- у побијаном решењу нису правилно примењене позитивне законске одредбе.

У образложењу побијаног решења Министарство државне управе и локалне самоуправе (у даљем тексту: Министарство) наводи:

I Да је политичка странка **НИЈЕДАН ОД ПОНУЂЕНИХ ОДГОВОРА** дана 09.05.2016. године поднела пријаву за промену назива у 

ДОСТА ЈЕ БИЛО, да је наведена пријава одбачена решењем која је предмет управног спора;

- II Да подносилац пријаве није попунио и доставио изјаве оснивача политичке странке у броју који је потребан за оснивање политичке странке и Списак оснивача политичке странке који су дали оверену изјаву о оснивању политичке странке, сагласно чл. 8. и 12. Закона о политичким странкама ("Службени гласник РС", бр. 36/09 и 61/16 - УС у даљем тексту Закон) и члану 10. Правилника о начину уписа и вођења Регистра политичких странака ("Службени гласник РС", бр. 51/09 - у даљем тексту: Правилник);
- III Да одређене одредбе Статута нису у складу са чл. 18 Закона о политичким странкама, односно да су међусобно неусклађене и
- IV Да је Министарство позвало тужиоца да отклони наведене недостатке, а како он то није учинио у остављеном року Министарство је Решењем одбацило пријаву за упис политичке странке (у даљем тексту пријава).

**Прилог:** Решење Министарства државне управе и локалне самоуправе број: 00-00-00017/2017-28 од 28. априла 2017. године

## РАЗЛОЗИ ПОБИЈАЊА РЕШЕЊА

### I

Први разлог за одбачај пријаве који Министарство наводи у образложењу побијаног решења је чињеница да је дана 09.05.2016.г. поднета пријава политичке странке **НИЈЕДАН ОД ПОНУЂЕНИХ ОДГОВОРА** за промену података које се односе на назив политичке странке тако да нов назив гласи **ДОСТА ЈЕ БИЛО**, да је наведена пријава одбачена решењем, а против којег је политичка странка **НИЈЕДАН ОД ПОНУЂЕНИХ ОДГОВОРА** поднела тужбу Управном суду на основу које није одлучено у управном спору, па на основу тога Министарство изводи закључак да назив одређен Статутом није у складу са чланом 18. Закона о политичким странкама (у даљем тексту: закон).

Закон у члану 19. прописује да **"НАЗИВ ПОЛИТИЧКЕ СТРАНКЕ НЕ МОЖЕ БИТИ ИДЕНТИЧАН НАЗИВУ ДРУГЕ ПОЛИТИЧКЕ СТРАНКЕ КОЈА ЈЕ УПИСАНА ИЛИ УРЕДНО ПРИЈАВЉЕНА ЗА УПИС У РЕГИСТАР, ОДНОСНО КОЈА ЈЕ БРИСАНА ИЗ РЕГИСТРА ПОД УСЛОВОМ ДА ОД ДАНА БРИСАЊА НИЈЕ ПРОТЕКЛО ВИШЕ ОД ЧЕТИРИ ГОДИНЕ, ОДНОСНО ТАКАВ ДА ИЗАЗИВА ЗАБУНУ У ЈАВНОСТИ ИЛИ ПОВРЕЂУЈЕ МОРАЛНА ОСЕЋАЊА ГРАЂАНА"**

Стога, први разлог који Министарство наводи и тиме образлаже диспозитив побијаног решења не може представљати у конкретном случају законски основ за одбацивање пријаве тужиоца јер политичка странка **НИЈЕДАН ОД ПОНУЂЕНИХ ОДГОВОРА** дана 09. маја 2016. г када је поднела пријаву за промену података која се односи на назив политичке странке није била регистрована под спорним именом нити се ради о странци која је уредно пријављена **за упис** у Регистар, те у конкретном случају није испуњен ниједан од експлицитно утврђених законских основа за одбачај пријаве.

У конкретном случају, ради се о томе да је раније **регистрована странка** **НИЈЕДАН ОД ПОНУЂЕНИХ ОДГОВОРА** поднела захтев за промену назива,

али да се ради о **регистрованој странци чији назив није идентичан** називу странке Доста је било, па нема услова из члана 19. Закона за одбачај пријаве тужиоца. Шта више, очигледно да је покушај промене назива странке НИЈЕДАН ОД ПОНУЂЕНИХ ОДГОВОРА **представља злоупотребу права**, односно покушај саботирања прерастања Покрета “Доста је било” у политичку странку Доста је било. Ово стога што је у тренутку подношења пријаве за промену назива политичке странке НИЈЕДАН ОД ПОНУЂЕНИХ ОДГОВОРА постојала Посланичка група “Доста је било” у Народној скупштини Републике Србије.

**Доказ:** Уверења о избору народних посланика Посланичке групе “Доста је било” од дана 12.05.2016. г, у фотокопији

Поред тога, Групи грађана “Доста је било - Саша Радуловић”, коју су основали чланови Удружења “ДОСТА ЈЕ БИЛО - РЕСТАРТ” ради учешћа на парламентарним изборима 2016. године, поверење је указало 227.626 бирача (6,40%) - грађана Републике Србије. Ово даље значи да је **назив Доста је било препознатљив у јавности и да је постојање Покрета “Доста је било” као политичког субјекта ноторна чињеница.**

Закон о финансирању политичких активности не прави дистинкцију између политичке странке и групе грађана која има представнике у представничким телима. Групу грађана “Доста је било - Саша Радуловић” закон препознаје као политички субјект, која има сва права и обавезе као политичка странка. Логичан след околности је прерастање групе грађана у политичку странку под истим именом под којим је грађани Србије препознају, те би ускраћивање у конкретном случају права на назив представљало повреду Уставом загаранованих права њених оснивача и то **права на слободно оснивање политичке странке из чл. 5. Устава Републике Србије.** У наведеној ситуацији Министарство, као искључиво надлежно за упис политичке странке у Регистар политичких странака поступило је супротно материјалном праву одбацивањем пријаве тужиоца и грешку управног органа односно суда, која се огледа у неажурности превалило на терет тужиоца, што је супротно пракси Европског суда.

Сходно раније наведеном тужилац указује суду да у побијаном решењу тужени орган није на потпун и тачан начин утврдио чињенично стање чиме је **битно повредио правила поступка** што је од утицаја на законитост и правилност одлуке из побијаног решења. Из налога туженог органа садржаног у допсу од 3.3.2017. године, као и из побијаног акта не произилази недвосмислен закључак у погледу тога да ли је тужилац требало да промени назив политичке странке из регистрационе пријаве и пратеће документације достављене уз пријаву или не. Другим речима тужени орган у побијаном решењу није разјаснио зашто је пријаву за промену назива странке НИЈЕДАН ОД ПОНУЂЕНИХ ОДГОВОРА сходно чл. 19. закона ценио као да је реч о називу странке која је уписана или је уредно пријављена за упис, иако то није тачно, већ се евидентно ради о политичкој странци која настоји само да промени свој постојећи назив у нови назив – „Доста је било“. Такође, подносилац пријаве није могао да поступи по налогу туженог органа садржаног у допису од 3.3.2017. године из разлога што није разјашњена констатација туженог органа да „одредбе чл. 2. Статута која се односи на назив политичке странке нису у складу са чл. 18. Закона, без разјашњеног и употпуњеног чињеничног стања шта тачно у чл. 2. Статута није у складу са чл. 18. Закона. Ово из разлога што чл. 18. Закона садржи пет (5)

ставова, те без јасно утврђеног недостатка у Статуту и навођења одредбе материјалног права, уочени недостатак остаје непознаница подносиоцу пријаве – тужиоцу.

Дакле, тужилац објективно није могао да у остављеном року поступи и отклони недостатке, јер му тужени орган није дао јасне инструкције у чему се недостатак састоји и на који начин недостатак у погледу назива може и треба да буде отклоњен, а тужени орган то није учинио ни по накнадно захтеву тужиоца од 10.04.2017. године који је тужилац насловио као „захтев за доношење управног акта - ургенција“. У свом одговору - допису од 19.04.2017. године тужени орган није разјаснио спорно питање, нити је у побијаном решењу дао разложно и на закону засновано образложење шта је тужилац био дужан да отклони, а није отклонио сходно чл. 18. и чл. 19. Закона о политичким странкама. Због наведеног тужени орган је **битно повредио правила управног поступка и погрешно применио материјално право** на штету тужиоца, из ког разлога је побијани акт незаконит и треба га укинути.

**Доказ:** Прибавити списе предмета туженог бр. **00-00-00017/2017-28**

## II

Као други разлог, тужени наводи да подносилац пријаве није попунио и доставио изјаве оснивача политичке странке у броју који је потребан за оснивање политичке странке и Списак оснивача политичке странке који су дали оверену изјаву о оснивању политичке странке, сагласно чл. 8. и 12. Закона и члану 10. Правилника. Даље тужени орган наводи: да су на прописаном обрасцу достављене **673 изјаве**, да су међу њима изјаве 12 оснивача за које нема доказа да су пунолетни, пословно способни држављани Републике Србије (нису уписани у Јединствени бирачи списак); да остале достављене изјаве нису на обрасцу који се преузима са интернет странице званичног сајта Министарства, а у неке од њих подаци нису уписани електорнски путем већ су попуњене руком, као и да Списак оснивача политичке странке није сређен по азбучном реду презимена оснивача политичке странке, а у електронском облику није достављен као MS Excell документ, у UNICODE кодном распореду са свим колонама форматираним као текст.

Чл. 8 и 12. Закона прописано је да политичку странку могу основати најмање 10.000 пунолетних и пословно способних држављана Републике Србије, да изјава оснивача странке садржи: **лично име, пребивалиште и адресу и јединствени матични број грађанина (ЈМБГ) оснивача политичке странке, датум потписивања изјаве и потпис оснивача политичке странке, потврду о овери потписа, а да њен изглед ближе уређује Министар**. У смислу цитираних одредби овлашћени подносилац, овде тужилац, је дана 14. фебруара 2017. године, уз пријаву за упис политичке странке “Доста је било” у Регистар уз законски прописану документацију поднео и Списак од **10.174 оснивача политичке странке са изјавама оснивача странке**. Све поднете изјаве оснивача странке у складу са горе наведеном законском одредбом садрже лично име, пребивалиште и адресу, ЈМБГ, датум потписивања изјаве и потпис оснивача странке. Све изјаве (10.174) оверене су од стране надлежног органа у складу са Законом о оверавању потписа, рукописа и преписа, **те се на несумњив начин може утврдити воља оснивача странке**.

**Доказ:** Оверене изјаве оснивача странке, прибавити службеним путем, евентуално саслушање свих 10.174 оснивача странке

**Чланом 10. Правилника прописано је:**

*“Образац изјаве из члана 9. став 1. тачка 3) овог правилника преузима се на интернет страници званичног сајта Министарства, а подаци у образац изјаве уписују се електронским путем, након чега одштампану изјаву потписује оснивач политичке странке - давалац изјаве и потпис оверава у складу са законом.*

*Оверене изјаве из члана 9. став 1. тачка 3) овог правилника прилажу се по азбучном реду презимена оснивача политичке странке.*

*Потврде о упису оснивача политичке странке у бирачки списак прилажу се по азбучном реду презимена оснивача политичке странке.*

*Списак из члана 9. став 1. тачка 4) овог правилника обавезно се доставља сређен по азбучном реду презимена оснивача политичке странке, израђен у писаном и електронском облику тако да спискови у оба облика буду истоветни, а који у писаном облику потписује лице овлашћено за подношење пријаве за упис политичке странке у Регистар. Подаци у електронском облику достављају се на CD-у као MS Excell документ, у UNICODE кодном распореду. Све колоне форматирају као текст.”*

**Образац изјаве тужилац је преузео са сајта Министарства у ПДФ формату и поднео Списак оснивача странке, израђен у писаном и електронском облику тако да су спискови у оба облика истоветни, сређен по азбучном реду презимена оснивача политичке странке, а који је у писаном облику потписало лице овлашћено за подношење пријаве за упис политичке странке у Регистар, овде тужилац. Иако неубичајена пракса и до сада невиђен поступак у раду једног органа – тужени је дана 01. марта 2017. године, без претходног обавештења подносиоца, путем медија саопштило да је од 10.174 образаца изјава које је Покрет “Доста је било” доставио уз пријаву за упис политичке странке у Регистар политичких странака, само 637 изјава достављено на прописаном обрасцу и попуњене у складу са законом. Дакле, пре него што је актом туженог окончано решавање ове управне ствари, тужени орган је посредством медија и свог интернет сајта, а супротно одредбама ЗУП-а, „решио“ управну ствар.**

Подносилац пријаве - тужилац је неколико дана након поменутог саопштења успео да ступи у контакт са државном службеницом туженог Маријом Џивџановић, која је обавестила подносиоца пријаве да изјаве нису адекватно попуњене из разлога што Министарству првенствено нису достављене у Word формату, да у одређеном броју образац није попуњен у складу са законом, јер нису попуњене „коцкице“ на самом обрасцу у смислу да у у коцкици која је предвиђена за упис улице стоји и број улице, а да у посебној коцкици која је предвиђена за број улице - број није наведен, затим да одређени број изјава садржи словне грешке, јер уместо слова “љ” стоји “лј” и слично, те да је одређени број изјава попуњен ручно, а да списак оснивача није сортиран у UNICODE кодном распореду. Тужени као странка у поступку овако објашење и чињенично стање **никада није добио у писменој форми**, нити су ови недостаци садржани у акту туженог од 03.03.2017. године, у акту туженог од 19.04.2017. године, нити у побијаном акту који је предмет овог управног спора. Орган који води управни поступка, овде тужени, не може телефоном или путем

саопштења за јавност да позове странку у поступку, овде тужиоца, да отклони недостатке из поднете документације. Овакав начин саопштања недостатака и „неуредности“ документације у управном поступку супротан је одредбама ЗУП-а, односно прописаним начелима управног поступка, као и одредби чл. 25. Закона о политичким странкама. Дакле, тужени је повредио начело законитости и предвидивости (чл.5.), начело заштите права странака и остваривања јавног интереса (чл.7.), начело помоћи странци (чл.8.), начело истине и слободне оцене доказа (чл.10.), начело права странке на изјашњавање (чл.11.).

**Доказ:** Саслушање Марије Џивџановић, државног службеника запосленог код туженог  
Саслушање тужиоца

Из свега раније наведеног следи да је тужени дана 01. марта 2017. године саопштио нетачан податак да изјаве оснивача странке “Доста је било” нису попуњене у складу са законски прописаним условима, јер се ради о додатним условима које је прописао Министар делом **подзаконским актом делом по слободном нахођењу прекорачивши границе службеног овлашћења**. Тужени настоји да произвољним ограничењима из акта ниже правне снаге, ограничи странку у поступку да оствари право загарантовано законом и Уставом. Ово нарочито из разлога што је подносилац пријаве, овде тужилац, испунио све законом прописане услове и доставио документацију неопходну за регистрацију политичке странке у смислу чл. 24. ст. 3. и 4. Закона о политичким странкама. **Притом из образложења побијаног решења произилази да тужени орган ни у једном делу свог образложења не спори чињенице:**

- да је примио 10.174 изјава оснивача политичке странке “Доста је било”,
- да не постоје препреке при идентификацији оснивача политичке странке,
- да је по службеној дужности прибавио податке о чињеницама о којима се води службена евиденција у Јединственом бирачком списку за осниваче политичке странке и
- да су све изјаве попуњене, потписане и оверене у складу са чл. 12 Закона.

Одбацивањем пријаве подносиоца због тога што изјаве оснивача нису достављене у **Word формату**, што садрже словне грешке, што је одређен број пријава попуњен ручно, представља поступање које је у директној супротности са праксом Европског суда и као такво повреду основних права зајемчених Европском конвенцијом и Уставом Републике Србије. Поражавајућа је чињеница да министру, као и свим службеницима Министарства није познато да се приступ правима мора тумачити у суштинском смислу, а да је ограничавање права, у конкретном случају права на удруживање и политичко деловање, дозвољено само ако је то неопходно у демократском друштву. Европски суд је у **пресуди Силвер** прецизно разграничио када је нешто нужно, добро или корисно, а када је неопходно.

Надаље, Правилником туженог као обавезно понашање прописано је да се образац изјаве преузима на интернет страници званичног сајта Министарства, а подаци уписују електронским путем, да се Списак обавезно доставља и у електронском облику, да се подаци у електронском облику достављају се на CD-у као MS Excell документ, у UNICODE кодном распореду (горе цитирани члан 9), па се као логично намеће питање да ли је министар упознат са

податком да је **40% становништа** Републике Србије функционално неписмено, те да је овим Правилником повређено основно начело управног поступка пружања помоћи странци јер је Министарство дужно да се, као орган који води поступак и одлучује о остваривању права странака у поступку, стара да незнање и неукост странке и других учесника у поступку не буду на штету права која им по закону припадају. Оваквим Правилником **40% становника** РС онемогућено је у уживању права на слободно и добровољно удруживање зајемчено чл. 55. Устава Републике Србије.

Подносилац пријаве се након упознавања са правилима регистрације свакако не би изненадио да је Министар и самим Правилником као обавезан прописао **Word формат** обрасца, али је чињеница да, иако није прописан као обавезан, Министарство инсистира на **Word обрасцу** - што се такође не може закључити на основу побијаног Решења, али је међу странкама неспорно да наводи из побијаног Решења "изјаве нису достављене на прописаном обрасцу" значи управо то - да нису достављене у **Word формату**. Инсистирање на **Word формату**, надаље значи да сви функционално писмени грађани који могу испунити услове за регистрацију за разлику од функционално неписмених, морају додатно да купе и лиценцирани **Microsoft Office** програм како би њихове изјаве оснивача биле у очима Министра уредне, те на овај начин Министар поступа супротно основном начелу управног поступка, **начелу делотворности и економичности** (чл. 9. ЗУП).

Закон о политичким странкама у члану 10. прописује да изглед изјаве ближе уређује Министар, док је сама садржина прописана Законом. Горе наведене прописане обавезе чланом 10. Правилника да се образац попуњава искључиво електронским путем, да се оверене изјаве прилажу по азбучном реду презимена оснивача политичке странке, да се списак доставља сређен по азбучном реду презимена оснивача, израђен у писаном и електронском облику, да се подаци сортирају у UNICODE кодном распореду се **не односе на изглед изјаве**. Дакле у конкретном случају одредбом члана 10. Правилника није прописан изглед изјаве из члана 12. Закона већ су de facto прописани нови елементи које изјава мора садржати, а које закон не предвиђа попут попуњавања електронским путем, слагање изјава по азбучном реду, сачињавање у електронском облику и др.... Овима је директно повређена одредба чл. 195. Устава Републике Србије којом је прописано да сви подзаконски акти морају бити у складу са законом.

Подзаконским актом одредбе закона се додатно прецизирају, али је строго забрањено њима странци наметати нове обавезе које закон није прописао. Конкретно, Закон је овластио Министра да уреди изглед изјаве у смислу да сачини образац (формулар), али не и да Министар одређује начин на који ће странка попунити образац, како ће сортирати изјаве, шта додатно мора приложити како би ресорном министарству олакшала посао решавања управне ствари. Оваквом праксом с правом би се могло очекивати да Министар оцени да је изјава неуредна јер је подносилац приликом доставе изјаву пресавио и тако предао. Ово свакако не може бити пример добре управе. Дакле, тужени је као орган управе било дужно да одлуку у овој правној ствари донесе искључиво на основу Закона, а не на основу одредбе члана 10. Правилника којом се de facto дерогира закон на уштрб права туженог.

Ова обавеза Министарства произилази из одредбе члана 198. Устава Републике Србије:

*“Појединачни акти и радње државних органа, организација којима су поверена јавна овлашћења, органа аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе, морају бити засновани на закону.*

*Законитост коначних појединачних аката којима се одлучује о праву, обавези или на закону заснованом интересу подлеже преиспитивању пред судом у управном спору, ако у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита.”*

Цитирана одредба даје наредбу да суд у управном спору цени законитост побијаног Решења искључиво са Законом, а не Правилником, а како све изјаве оснивача странке које је тужилац поднео испуњавају услове из чл. 12. Закона јасно је да није било услова за одбачај пријаве тужиоца. Такође, тужилац објективно није могао да у остављеном року поступи и отклони недостатке, јер му тужени орган није дао јасне инструкције у чему се недостатак састоји и на који начин недостатак недостатак треба и може да буде отклоњен, а тужени орган то није учинио ни по накнадно захтеву тужиоца од 10.04.2017. године који је тужилац насловио као „захтев за доношење управног акта - ургенција“. У свом одговору - допису од 19.04.2017. године тужени орган није разјаснио спорно питање, нити је у побијаном решењу дао разложно и на закону засновано образложење шта је тужилац био дужан да отклони, а није отклонио сходно чл. 11, 12, - 16., чл. 24. ст. 4. и чл. 25. Закона о политичким странкама. Због наведеног тужени орган је **битно повредио правила управног поступка и погрешно применио материјално право** на штету тужиоца, из ког разлога је побијани акт незаконит и треба га укинути.

Све ово посебно из разлога што тужени орган није тужиоца обавестио, односно није му актом од 03.03.2017. године, нити на било који други начин предочио **лично име лица из 673 изјаве** оснивача политичке странке који су дали оверену изјаву о оснивању политичке странке, а за које је у поступку провере утврђено да су уредне и потпуне, како од 673 лица не бих поново прибављао исте изјаве и излагао их додатним трошковима овере. Такође, тужени орган није тужиоца обавестио, односно није му актом од 03.03.2017. године, нити на било који други начин предочио **лично име из 9.501 изјаве** оснивача политичке странке који су дали оверену изјаву о оснивању политичке странке, а за које је у поступку провере утврђено да су неисправне, односно да се не могу прихватити као валидне. Тужени орган је био дужан да у акту од 03.03.2017. године, као и у побијаном решењу наведе конкретне чињенице и разлоге који чине неисправном понаособ **9.501 појединачну изјаву. Како тужилац да уреди 9.501 изјаву ако не зна о којим лицима је реч?** Из образложења побијаног акта не произилази чињенично стање које би указало да ли **свих 9.501 појединачних изјава** није достављено у електронском облику, односно да ли су све изјаве писане руком, да ли су садржане или не у достављеном списку оснивача у писаном и електронском облику, да ли се недостатак огледа у садржили обрасца или обавезних елемената изјаве утврђених Правилником и Законом, или је пак неки други разлог у питању. Ово нарочито из разлога што није тачан навод туженог органа да „**остале достављене изјаве**“ (9.501) нису достављене на обрасцу који се преузима са интернет странице званичног сајта Министарства, јер је образац изјаве пре попуњавања и овере управо преузет са сајта. Тужени орган је био дужан да у свом акту наведе и образложи који



елемент у свакој спорној изјави недостаје у односу на обавезне елементе прописане чл. 8. и 12. Закона, како би тужилац могао благовремено, у остављеном року, да отклони уочене недостатке.

Тужени орган је пропустио да на правилан и потпун начин утврди и наведе **лична имена 12 оснивача** за које нема доказа да су пунолетни, пословно способни држављани Републике Србије, јер је провером утврђено да нису уписани у Јединствени бирачки списак. Тужени је био дужан да подносиоца пријаве обавести, те да му укаже о којим лицима конкретно је реч, како би тужилац благовремено, у остављеном року, отклонио уочене недостатке. **Како тужилац да уреди 12 изјава ако не зна о којим лицима је реч?** У конкретном случају постоји могућност да је неисправност 12 изјава последица техничке грешке - пермутације бројева у оквиру ЈМБГ евидентираних у садржини изјаве, али реч је само о претпоставци тужиоца коју је био дужан да утврди тужени орган у поступку решавања ове управе ствари. Такође, свих 12 лица која су потписала и пред надлежним органом оверила своје изјаве имају право и правни интерес да буду обавештена од стране тужиоца да њихове изјаве нису валидне, те да им се омогући да отклоне уочене недостатке и остваре своје уставно право на страначко организовање и оснивање политичке странке. Исто право ужива и преосталих **9.501** бирача, који су онемогућени да се посредством подносиоца пријаве – тужиоца информишу о разлозима који чине њихове изјаве неисправним. **Према сазнањима тужиоца бирач Војин Биљић из Београда, као физичко лице, упутио је 27.3.2017. године допис туженом органу којим је захтевао да му се у овој управној ствари омогући статус заинтересованог лица, али о том захтеву тужени орган никада није одлучио пре него што је донео коначно побијано решење у овој управној ствари, чиме су повређене одредбе ЗУП.**

### III

Као трећи разлог одбачаја пријаве за упис у Регистар Министарство наводи да Статут не садржи све податке који су чл. 14. Закона прописани као обавезни, односно није одређен начин доношења одлуке о удруживању у шире савезе у земљи и иностранству и спајању политичке странке (чланом 23. став 1. тачка 4. Статута предвиђено је да Скупштина потврђује одлуке); нису усклађене одредбе у вези унутрашње организације које се односе на општинског повереника у чл. 27, 30. и 56. Статута; нису усклађене одредбе које се односе на поступак измене и допуна Статута у чл. 31, 36. и 70. Статута.

**Члан 25. став 1. Закона прописује да је Министарство надлежно да испитује искључиво да ли Статут има све законом прописане елементе, што значи да Министарство нема овлашћење да се упушта у оцену садржине Статута. Питање садржине Статута и његове евентуалне усклађености са законом може бити искључиво предмет разматрања пред Уставним судом у поступку оцене уставности и законитости. Како Министарство не спори да поднети Статут садржи све законом прописане елементе, неусклађеност или недовољна одређеност појединих одредби не могу бити разлог одбачаја пријаве за упис у Регистар тужиоца, а околност да се Министарство упустило у оцену уставности и законитости Статута представља прекорачење границе законског овлашћења надлежног органа.**

У свом одговору - допису од 03.03.2017. године, допису од 19.04.2017. године, као ни у побијаном решењу тужени орган није разјаснио спорно питање, нити је дао разложно и на закону засновано образложење шта је тужилац конкретно био дужан да отклони у погледу спорни одредаба статута, а што би задовољило формалне услове исправности Статута са становишта органа који решава ову управну ствар, иако то превазилази његова законска овлашћења и задире у аутономију воље оснивача политичке странке као приватног правног субјекта. Ово нарочито из разлога што тужени констатује да није одређен начин доношења одлуке о удруживању у шире савезе у земљи и иностранству и спајању политичке странке, а такав закључај једноставно није тачан јер је чл. 23. ст. 1. тач. 4. Статута предвиђено да Скупштина странке, цитат: „**потврђује одлуке о удруживању Странке у шире савезе у земљи и иностранству, као и о спајању са другим политичким странкама или организацијама**“. Могуће да тужени орган има практичније и целисходније решење овог питања, те да сматра да о удруживању у шире савезе одлуке треба да доноси неки други орган уместо Скупштине странке, али то превазилази законска овлашћења и надлежност туженог. Такође, тужени је био дужан да разјасни и образложи шта тужилац конкретно треба да учини како би одредбе Статута у погледу чл. 27, 30, 56, 31, 36, и 70. биле прихватљиве, потпуне и подобне за решавање ове управне ствари и упис у регистар странке „Доста је било“. Без таквог разјашење тужилац није могао да отклони недостатке на које му је тужени орган указао, јер тужиоцу због одсуства образложења и потпуно утврђеног чињеничног стања уопште није била позната суштина и природа тих недостака.

#### IV

На крају образложења побијаног Решења, наводи се да је тужени позвао подносиоца пријаве да у року од 29 дана отклони наведене недостатке, а како он у остављеном року није поступио по позиву за отклањање, тужени је одлучио као у диспозитиву побијаног Решења. Дакле, након што је 14. фебруара 2016. године тужилац поднео пријаву за упис у Регистар и уз пријаву доставио сву законски прописану документацију, Министарство је Дописом, број: 00-00-00017/2017-28, од дана 03.03.2017. године позвало тужиоца да у року од 29 дана од пријема позива отклони недостатке пријаве. У спорном позиву, државни секретар Иван Бошњак је, као и побијаном Решењу, паушално обавестио тужиоца о недостацима пријаве уз остављање рока да се набројани недостаци отклоне, а без поуке о правном средству.

**Доказ:** Прибављање списка предмета туженог бр. **00-00-00017/2017-28**  
Допис број: 00-00-00017/2017-28 од 03.03.2017. године.

Одлучивање у управном поступку обавештењем, а не закључком или решењем сагласно ЗУП-у, без поуке о правном леку **представља повреду права на правно средство из чл. 36 Устава Републике Србије**. Позив на исправљање поднете пријаве је по својој садржини нејасан и неуредан и по њему није било могуће поступити из свих разлога који су детаљно истакнуту у овој тужби. Ово стога што се у њему констатује да је **“највећи број изјава” неуредан**, а да се не наводи које су то конкретно изјаве, у чему се неправилности састоје за сваку изјаву, а самим тим се не зна ни које су то изјаве урадне због чега тужилац фактички по таквом налогу органа није био у могућности да поступи. Дакле, натачан је навод и закључак туженог да подносилац пријаве није у остављеном року отклонио недостатке, ово са разлога што подносиоц пријаве није ни

обавештен од стране туженог у чему се састоје недостаци нити је обавештен о начину на који се уочени "недостаци" могу отклонити. Инструкција туженог је нејасна и неодредива са становишта одредаба ЗУП.

Стога је подносилац пријаве, односно тужилац, упутио дана 10. марта 2017. године Захтев за доношење управног акта - ургенција, и од Министарства захтевало да спорни допис уреди на начин да се по њему може поступити, посебно захтевајући да се државни секретар Иван Бошњак легитимише да општи са подносиоцем пријаве јер законом није установљена његова надлежност за одлучивање у било којој управној ствари, односно приложи овлашћење дато од стране министра Ане Брнабић којим га овлашћује за то, сагласно члану 24. став 3. Закона о државној управи. Уместо закључка који је захтевао и супротно свим правилима управног поступка тужилац је прво примио одговор у форми дописа од 19.04.2017. године, а потом и побијано решење. Из побијаног решења уопште не поизилази да је тужени орган утврдио одлучне чињенице, из разлога што су разлози из образложења нелогични, недовољно испитани и погрешно утврђени, неутемељени у материјалном праву, супротични чињеничном стању у спису предмета, те су као такви међусобно противречни одлуци из диспозитива.

**Доказ:** Прибављање списка предмета туженог бр. **00-00-00017/2017-28**  
Захтев за доношење управног акта - ургенција од дана 10.03.2017.  
г.

Са свега наведеног, неспорне чињенице да је тужилац 14.02.2017. године сагласно члану 24. Закона поднео: Записник са оснивачке скупштине одржане дана 11.02.2017. године, Оснивачки акт странке "Доста је било", Одлуку о избору председника странке, списак 10.174 оснивача политичке странке са изјавама оснивача политичке странке, по два примерка Програма и Статута, оверену фотокопију личне карте председника странке и доказ о уплати републичке административне таксе, те да изнете чињенице и околности пружају поуздан основ за решавање управне ствари, тужилац предлаже да након одржане расправе донесе:

## ПРЕСУДУ

**I УВАЖАВА СЕ** тужба тужиоца, па се Решење Министарства државне управе и локалне самоуправе број: 00-00-00017/2017-28 од дана 28.04.2017.г **ПОНИШТАВА.**

**II УПИСИЈЕ СЕ** политичка странка "Доста је било", са седиштем у Београду, улица Теразије бр. 29 у Регистар политичких странака који води Министарство државне управе и локалне самоуправе.

**III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени да тужиоцу надокнади све трошкове управног спора према АТ и ТТ у року од 15 дана заједно са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате.

Уколико суд сматра да не постоје услови за одлучивање у спору пуне јурисдикције тужилац предлаже да суд донесе

### ПРЕСУДУ

**I УВАЖАВА СЕ** тужба тужиоца, па се Решење, Министарства државне управе и локалне самоуправе број: 00-00-00017/2017-28, од дана 28.04.2017.г **ПОНИШТАВА** и предмет враћа туженом органу на поновно одлучивање.

**II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени да тужиоцу надокнади све трошкове управног спора према АТ и ТТ у року од 15 дана заједно са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате.

#### Прилог:

- Пуномоћје
- Решење број: 00-00-00017/2017-28, Министарства државне управе и локалне самоуправе од 28.04.2017. г.
- Фотокопија уверења о избору народних посланика од дана 12. маја 2016. године
- Допис, број: 00-00-00017/2017-28, Министарства државне управе и локалне самоуправе од дана 03.04.2017. г.
- Захтев за доношење управног акта - ургенција од дана 10.04.2017. г.

#### Трошковник према АТ и ТТ:

- састав тужбе према АТ..... 16.500,00 рсд
- такса на поднету тужбу према ТТ
- такса на пресуду према ТТ